

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1922.-ΕΤΟΣ Δ' ΑΡ. 180

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 40

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
'Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 'Ετησία δρ. 20.— 'Εξάμ. δρ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ' ' 40.— ' ' 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ' Δολ. 4.— ' Δολ. 2

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: 50 λεπτά ή λέξεις. 'Εξαιρετικώς
διά τοὺς πολεμιστάς 30 λεπτά
ή λέξεις. Διά ποιήματα καὶ ἐμ-
πορικὰς καταχωρίσεις ἰδιαιτε-
ραὶ συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΜΙΝΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΜΑΚΑΒΡΙΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ
Του Trebla

"Όλοι σ' εκλείβει το χωράδι είχαν την ιδέα ότι όποιος πληροίσει λιγότερο από ένα μέτρο το μυστηριώδη αυτόν άνθρωπο, παρόδινε την ψυχή του στον Στανά. Ο μυστηριώδης εκείνος άνθρωπος ήταν όπως έσεεις κι' έχω, χωρίς κανένα εξαιρετικό γνώρισμα. Κοντούτσος, με γκριζά μαλλιά, αδύνατος. Μόνο τα μικρά, δεικνύοντα μάτια του ελαμμοκοπούσαν κάποτε παρθένα. Έκαστο από τὸ πὸ ἀόμοιο σπῆτι τοῦ χωριοῦ, πὸν μὲς σὸν κῆπο τοῦ ἦταν μὴ καλὴ κοιλία στρουγγυλὴ μισογρομμισμένη, μετ' τῆς πελομισθῆς χαλαρῆς καὶ μὴ μικρῆς κόρτα ἀπὸ σιδερένια κρῆλα. Καὶ λοιπὸν, ἀφοῦ τὸ μυστηριώδης ἐκεῖνος ἀνθρώπος ἦρθε νὰ κάσῃ σὸν χωρὸν, ὅλοι οἱ χωριοὶ ἀκούγον τὴ νύχτα τὰ βγαίνῃ ἀπ' τὴν κοιλία μὴ κλαφρῶν ἀνθρώπων φοιτῶν, συνοδουμένη ἀπὸ τοὺς παρακονιάρικους πῆχους βιολοῦ. Τὸ ἄλλο μορσοῦρε νῆαν παρὰ φάντασμα;

Κι' ἀπὸ τότε μάλιστα πρὸ ὅσων ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ στοιχειωμένου ἐκείνου σπῆτιου βρέθητε ἕνα πρὸν πεθάνον, ἔφερος κάποιος ἔξωος ζητιάνος, πὸν δὲν ἤξερε, φαίνεται, τὸν τόπο καὶ μῆκε νὰ ζητήσῃ ἐλεημοσύνη, καμὴ ἀμφιβολία δὲν ἔμενε πῶς ὁ μυστηριώδης ἐκεῖνος ἀνθρώπος εἶχε τρομαχθεῖ μετ' τὸν "Ὁξαικοῦ καὶ κερφῶθηκε τὸν ναυαῖδ' ὄλων ἡ ἰδέα ὅτι ὅποιος παρῶσθῃ στὴν πόρτα τοῦ σπῆτιοῦ τοῦ θὰ πέθανε. Κι' ἀπ' τὸν τροπὸ πὸν ἔκαρναν βρέποντας τὸν νὰ βγαίνῃ σὸν χωρῶν γὰ νὰ κἀν τὴ φωνὰν τοῦ, μυστηριώδης ἀπόρρητος νὰ τοῦ πῆρῃ τὸν φωνὴ καὶ τ' ἄλλα χροικισμένα ἀπάνω ἀπὸ τὸν τοῖχον τοῦ περιβόλιου του, δὲως καὶ νὰ τοῦ "ζῆσουν λεφτά. Ἐστὶ ὁ φωνὴς καὶ οἱ ἄλλοι ἐγλυπτοῦσαν ἡ τις ἐνολητικῆς ἐπιστάσεως τὸν διανοημένου ἐκείνου μάγου, πὸν ἔσεως τὸρα διαρῶς μετ' σὸν σπῆτι τοῦ τρομαχθέντος ἀπὸ διαβόλους καὶ φαντασμάτων καὶ ἰσομοιωνικῆς, καθὸς ἐπίστευαν οἱ χωριοὶ.

Ἐπὸ ὅσων πρὸ δὲν τὰ πρῶτον εὐκόλοα αὐτὰ, ἀπορίσθησε νὰ μὴ εἶναι τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ τὴν εἰρήσει.

Ὁ μυστηριώδης ἐκεῖνος ἀνθρώπος δὲν ἦταν ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος φερμοκοποιὸς κάποιος γελοιοκῆς κομῆσις Πηρὸ ἔδωκ, ὅταν εἶχε ἀκόμα τὸ φαρμακεῖο τοῦ ἀνεκλήθη ἕνα φάρμακο πρὸν περῶσθῃ, πὸν μορσοῦσε νὰ ὀνομασθῇ τὸ ἐλεῖθιον τῆς νεότητος, τὸσον νοσητικὸ καὶ δραστηριὸν ἦταν. Τὸ καρινὸν οἱ γέροντες καὶ νόμιζαν πὸν ἔγνωσαν. Ἡ σύνθεσις τοῦ διοισ ἦταν περιεργὴ. Καμὴ δὲν μορσοῦσε νὰ βρῇ ἀπὸ τὸ ὁ διαβόλους ἐκεῖνος φαρμακοποιὸς κατοσκευσε αὐτὸ τὸ φάρμακο. Κι' ἐκείνῃ αὐτὸ ἐξήρῳσε τὸν συμφέροντα τὸν γιαντῶν τῆς πολιτείας, πὸν ἔλλεξαν ὀλοῦνα τὴν πελατεία τοῦ νὰ λησασθῇ, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκείνους διὸν ἐναντίον τοῦ φαρμακοποιοῦ, κτηνηγορῶντας τὸν ὡς ἄλλοιμοισ. Οἱ δικασταὶ ἐπίστευαν τὴν κατηγορίαν καὶ καταδικάσαν τὸν φαρμακοποιὸν εἰς στέρεσιν τοῦ ἐκατημέλιος τοῦ, ἀπεγρῶσαν τοῦ φαρμάκου τοῦ καὶ μὲν ἄλλο πρῶσθῃ. Μετὰ τὴν καταδικῆ, πὸν ἦταν γι' αὐτὸν τελεία καταστροφή, ὁ φαρμακοποιὸς ἔφυγε ἀπ' τὴν πολιτεία καὶ ἦρθε σ' ἐκεῖνο τὸ χωρὶ πὸν νομίσανε τὸ ἀόμοιο σπῆτι μετ' τὴν κοιλία σὸν κῆπο.

Ἡ λύσσα ὅσων τῆς ἐκδικήσεως τοῦτρονε τὰ σπῆτια. Ἐπερκε νὰ ἐκδικηθῇ ἐκείνον τὸν γιαντῶ πρὸν ἔγω. αἱ τῶς τῆς καταστροφῆς του. Μὰ πὸς; νὰ τὴν σκοτώσῃ; νὰ τὸν δηλητηριάσῃ; Ἡ ἐκδικήσεως δὲν θὰ ἦταν ἀρετῆ. Ἐπερκε νὰ βρῇ κάποιον ἄλλο τρόπο νὰ τὸν βασανίσῃ πρὸν γὰ νὰ κτενεύσῃ τὴ λύσσα του. Καὶ τὸν βρῆκε.

Μετ' τὴ βοήθεια ἐνὸς ἐμπιστοῦ φίλου τοῦ παρῶσθῃ, ἕως ἐκείνο τὸ χωρῶν. Τὸν ἔκλεισε μέσα στὴ μισογρομμισμένη κοιλία καὶ ἐκεῖ ὁ γιαντῶς ἔζησε πέντε ὀλοκληρὰ χρόνια ὑπὸ τὴν ἀγροικὴ ἐπιτηρησὴ τοῦ.

Μέσ' ἀπὸ τὴ κίχελνῃ τῆς πόρτας τοῦ περῶσθῃς καθε μῆρα ἕνα ἔροκομῆματο φωνὴ ὅσο γὰ νὰ μὴν πεθῆνῃ τῆς πείνας, καὶ καθε βδομάδα ἄλλο ἄγερο γὰ νὰ νουαῖσῃ πάνω. Κι' ἀπολαμβάνε τὴν ἐκδικήσῃ τοῦ βλέποντας τὸν γιαντῶ νὰ οὐλοιάσῃ μετ' στὴ φυλακῆ τοῦ ἀνίσχυρος, σὰ θηρίο μέσα σὸν κλουβί του.

Ἐπερκε γίνετο σκελετὸς. Τὰ μαλλιά του καὶ τὰ γένεια του εἶχαν μεγαλώσει, τὰ ρούχα του εἶχαν κωρῆλασθῇ ἦταν ἀγνώστους. Καμὴ μὴ φορὰ ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ περῶσθῃς

λίγο γερό γὰ νὰ κλυθῇ. Ἄλλα τὸ σατανικώτερο πὸν εὐρῆκε γὰ νὰ τὸν δαιμονίσῃ ἦταν ἄλλο: ἔφεροντας ἀπὸ πρῶτον πὸς ὁ γιαντῶς εἶχε ἀληθινὴ μανία μετ' τὴ μουσικὴ καὶ ἔκαψε θαυμαστὰ βιολλί, τοῦδινε καθε τόσο ἕνα βιολλί, γὰ νὰ δοκιμάσῃ ὕστερότερα τὴ χαρὰ νὰ τὸν ἐναπαύσῃ. Ὁ μόνος τρόπος νὰ λησῶνῃ τὴ φοιτῆν κατὰστάσι τοῦ ὁ ἄμοιος φυλακισμένος ἦταν νὰ καίσῃ νύχτες ὀλοκληρῆς τὸ βιολλί, γὰ ἐκφράσῃ τὸν πόνο τοῦ μετ' παθητικῆς σονάτης καὶ αὐτοὶ οἱ παρακονιάρικοι ἦσαν τοῦ βιολοῦ ἦσαν πρὸν ἀκούγαν οἱ χωριοὶ καὶ ἐνομίζαν τὴν κοιλία στοιχειωμένη. Τὸ βιολλί ἐφανῶσαν νὰ δὴν καινούργιος δυνάμεις σὸν ἐτοιμοθάνατο φυλακισμένο. Μὰ οὕτε αὐτὴ τὴν ἀπόλαυσι δὲν ἔγαρῶσαν πρὸν, γιὰ τὸ γιαντῶς σὲ μὴ δύο μῆρες τοῦ ἐναπαύσῃ τὸ βιολλί καὶ ἂν ὁ φυλακισμένος δὲν ἦθελε νὰ τὸ δῶσῃ, τοῦ ἔστερῶσε τὸ φωνά. Πολλῆς φορῆς ὁ γιαντῶς ἀντιστεκόταν μόνοντας σαράντα ὀλοκληρῆς ὄρες χωρὶς φαί, γὰ νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀγαπῆμένο τὸ βιολλί. Στὸ τέλος ὅμως ὑπέκυψε στὴν πείνα καὶ τὸδινε γὰ ἕνα ἔροκομῆματο. Κὸν δὲν ἦταν μόνον αὐτό.

Ὁ φυλακισμένος ἔστερε μῆκος ὁ δεσμοφύλακός τοῦ ὁ γιαντῶς πεθῶν πρὸν πρῶτον ἀπ' αὐτὸν καὶ ἔτσι μετῆν γὰ πάντα κλεισμένος μετ' στὴν κοιλία χωρὶς φωνά, χωρὶς νερό. Κι' ἔστερε μῆκος πῆρῃ τίκαθε ἡ ἔγεια ἐκείνου πρὸν τόσο ἐμπερῶσε καὶ τοῦδινε τῆς ἱατρικῆς συμβουλῆς του.

Ἐδυνῶς ὁ θεὸς τὸν ἐλυπήθησε τὸν κακόμοιο τὸν γιαντῶ καὶ ἔβλεπε πρῶτον αὐτό. Ἐνα πρῶτῃ γεμῶνιτικῶ ὁ φαρμακοποιὸς τὸν εὐρῆκε κοκαλιωμένον. Τότε ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ σπῆτιοῦ τοῦ καὶ τὸν πέτῆξε σὸν δρόμῃ σὰ σκυλλί.

Τὸ πῆμα τοῦ γιαντῶ ἦταν πὸν εἶδαν οἱ χωριοὶ καὶ νόμισαν πὸς ἦταν κάποιος ζητιάνος.

Μὰ εἶχαν γελαστῇ ὅλοι τους. Ἡ ἀλήθεια γὰ τὸ μυστηριώδη ἀνθρώπο τὸν χωρῶν ἐκείνου εἶνε αὐτὴ πὸν εἶχε ἕνα ἐγῶ. Ὁ μυστηριώδης ἀνθρώπος εἶχε ἕνα ἔξωος. Μὰ δὲν εἶνε σὸν τὸν πῆκε νὰ τὸν καταγγεῖλαι. Ἐβρασίωσε τόσο φοιτῶ τὸν γιαντῶ γὰ νὰ ἐκδικηθῇ. Κι' ἡ ἐκδικήσεως εἶνε πρῶτον γερό. Ναί. Μετὰφῶσῃς Δ. Γ.

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΟΤΑΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ

Μικρὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μου καὶ ἀπὸ σένα, σὰ θὰ πεθῶν, σκούρα καὶ ἀν φροῆσῃς, γάρθῃς νὰ μάσποστῆς δὲ θὰ μορσοῦσῃς, νὰ μετ' ξεπροβοδίσῃς οὕτε, ὀμίνα! Στὸ σπῆτι σου ὀλο μῆρα, σὸν χαμένα θὰ τρομαχθῇ, καὶ κόμπου δὲ νὰ δῶσῃς τὸν πόνο σου, τοῦ ἄλλους νὰ πλανήσῃς, μὴν ξεγελῶντας ἴσως καὶ κανένα...

Ὅμως στὴν κίμαρῃ σου ὅταν κλυθῶνῃ τὴ νύχτα ἀναλύθῃς σ' ἄφρον κλάμα, καὶ ὀλο ἡ μικρὴ ζωὴ μας θὰ διαβαρῇ μετ' ὅσον σου, μετ' θανάτου μου τὸ δρῶμα, ἐνὸ σπῆτι σου τὸν προτοκοιμῆμα κοντὰ σου κἀνι ἀγνὸς ὁ ἔρομος θάμα.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΣΤΟΥ ΧΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗ ΛΥΡΑ!

Θυμῶσαι: νύχτα ἦταν. Στὰ σπῆτια μαγεμῶν τὸν περγαρῶν ἐφῶτῆς καὶ σ' ἀνθιωμένα κλύοντα σκοποὺς ἀγάπης ῥυθμίζε τ' ἀγέρι ἔρωτευμένο, πὸν γλυκομῶσαν τοὺς ψαλμούς, σ' ἀφίρνε τὰ πῆδῶνα!

Σὰν ὄνειρ' ὀλο γέροντες στὴ Φύση, πὸν τρογιῶρα νεφούλα χρουστολόγιτο ἐλαμπε τότε ἀκόμο, καὶ ἔρωτευμένα ἠφῶνῶντας τῆς ἀνοίξετ' τὰ μύρα, ὅταν γὰ πρῶτον μου φροῆ σὲ φίλῃσι σὸν σπῆτι! Θυμῶσαι: νύχτα ἦταν καὶ ἐκείνῃ πρὸν ἀκλωμένα φηλὰ τὴ μισροσῶννεφα τὸν ὀρῶντο σκεπάζαν, στὰ σπῆτι τῆς δὲν μῶν ἄλλο ἀνεῖροφωτευμένα, καὶ μόνον τὴ θρηνηματῶν γυῖον, ἀναταράξῃσι Φοικετ' θρηνηῶσῃ σὰ κλαδί τὸ μαγισμῶντο ἰγέρι.

τῶνθῃ θλυμένα γέροντες σὸν δακρυμῶντο χῶμα, ὅταν, γὰ ὑστερῆν φροῆ, φεγῶντας γυῖα μὲ μῆρῃ μετ' ὁ φιλί τοῦ χωρισμοῦ σὲ φίλῃσι σὸν σπῆτι καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτος Δ. Καπέτας

Μνημόσυνο

Ἄπ' τὰ σαράντα, γυρῆς τὸ δόλοιο μακροῖτῃ, κάποιος τὴν πῆρε σὸν κοντὸ καὶ τὰ γλυκὸ ἰγῶν τοῦ τόσο γίνε συγγῆσαν, πὸν πῆρε νὰ πέσει κάτου, μὰ κείνος τὴν συγγῆτῃς καὶ .. τὰ λοιπὰ σὸν σπῆτι! Μ. Γιαννῶτος Ἀθηνῆλῃς

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡῶΣ
Του Ivan Jourkneffite

— Ἐχεις προσέξει, εἶπε ὁ Μπερσένεφ, τὸ παράξενο αἰσθημα πὸν μᾶς ἐμπῆει ἡ φύσις; "Ὅλα εἶνε σ' αὐτὴν ἄρτια, ἀγῶν .. τὸ καταλαβαίνουμε καὶ θαυμάζουμε... ἄλλα ταυτοχρόνως ἡ φύσις πὸς προσέξει μὴ κάποιον, ἀνησυχία, μὴ ἀγωνία, μὴ θλίψη. Τί θέλει γὰ πῆ αὐτό; "Ὁρεῖται εἰς τὸ ὅτι μπερῶσθῃ πρῶτον συγαισθανόμεθα περισσότερο τὴν ἀνθρωπίνῃ ἀτέλειά μας; Ἡ μήπως εἰς τὸ ὅτι δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἐντέλως;

— Χρὶ! ἀπῆντες ὁ Πάρελ Σουμλίν. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω. Ἄνδρα, τὴν ἀφορμὴ αὐτοῦ τὸν συναισθηματῶ Μου περιέργως τὴν ἐντύπωσι πὸν προσέξει ἡ ἔξωσι, ὀπλοδὴ ἡ φύσις, σ' ἕναν ἀνθρώπο μόνον, ὁ ὅποιος δὲν ζῆ κατῶλου καὶ ὁ ὅποιος παρατηρεῖ μόνον... καὶ μαραινεται στὴν ἀδρῶντα καὶ στὴ μόνον... Τί ἀνάγκη νὰ παρατηρῆς καὶ νὰ φιλοσοφῆς; Ζῆσος καὶ θὰ εἶσαι ἕνας ἦρως. Κρῶσος ὅσο θέλει στὴν πόρτα τῆς φύσεως, δὲν θὰ σοῦ ἀναγῆσθῃ καταληκτῶς γιὰ εἶνε βουβῆ. Ὁ ἀνησυχῆ καὶ θὰ κραδανθῇ παρακονετικῶ σὰν τὴ χορδὴ ἐνὸς ὄργανου, μὰ δὲν θ' ἀκούσῃς κανένα τραγοῦδι. Μόνον μὴ ψυχὴ ζωντανὴ θὰ μορσοῦσῃ νὰ σοῦ ἀποκριθῇ, καὶ ἰδῶς μὴ γυναικετῆ ψυχή. Καὶ γὰ αὐτὸ, μεγάλε μου φίλε, σὲ συμβουλεύω νὰ διαλέξῃς μὴ συντροφισσῃ τῆς καρδιάς σου .. ὀλο τὰ ἀγωνιῶδη συναισθηματῶ σου θὰ ἐξαιρισθῶσθῃ ἀμέσῃ! Νὰ τί μᾶς χροικῆται .. Πῶς τὴ θέσι σου σὸν κόσμο, ἀδελφῆ, γίνε ἕνα ὅμιον πρὸν ζῆ... Ἡ φύσις; Ποιὰ εἶνε ἡ σημασία τῆς, πὸν ὁ σκοπὸς τῆς; Μᾶθε ν' ἀκούσῃς τὸν ἔρωτα... τί θροῦσῃς, τί δύναιμις! ..

— Ναί ἔχεις δίκιο: ὁ ἔρωτος εἶνε μὲν γὰρ λέξις, μὲν ἄλλο αἰσθημα. Ἄλλα γὰ πὸν ἔρωτα μῆλῃς; — Γὰ πὸν ἔρωτα; Μὰ γὰ ὅποιον θέλεις, ἀρετῆ ν' ἀπευθύνεται πρὸς ἕνα ὄν ζωντανό. Προσῶθε ὅτι γὰ μῆρα δὲν ὑπάρχουν πολλὰ εἶδη ἔρωτος. "Ὅταν ἀγαπᾶς ..

— Μ' εἶπῃ τὴν καρδιά σου .. — Αὐτὸ ἐνοεῖται: ἡ ψυχὴ δὲν κρῶεται σὲ κομμάτια σὰν τὸ μῆλο. "Ὅταν ἀγαπᾶς, βρῖσκῃσαι σὸν ἴσιο δρόμο τὸν ἀνθρώπου. Ἡ φύσις ἔξωτὰ μῆρα μας τὴν ἀνάγκη τοῦ ἔρωτος καὶ εἶνε ἀνίκανη νὰ ἱκανοποιήσῃ ἡ ἴδια τὴν ἀνάγκη αὐτῆ. Μᾶς σπῶνῃς πρὸς μὴ ἀγαπᾶ, πρὸς τὴ ζωντανὰ χῶμα, καὶ ἔμετῃ δὲν τὴν καταλαβαίνουμε, περιμένουμε ἀπ' αὐτὴν ἐκείνο πὸν δὲν μπερῶε νὰ μᾶς δῶσῃ... Ἄ, Ἄνδρα, τί βροῦρα πὸν εἶνε ὀλο, ἔχουν μὴ τέτοια λαμπερότητα! .. καὶ ἔου μελαγχολεῖς! .. Ἡ δὲν φεγγῆσι αὐτὴ τὴ στιγμή τὸ χροῖ μῆς γυναικετῆς ἀγαπῆτῆς, ἂν εἶβλεπες μὴ τὰ δικὰ τῆς μάτια καὶ ἀσπῆρασοῦ μετ' τὰ δικὰ τῆς αἰσθηματῶ καὶ ὄχι μόνον μετ' τὰ δικὰ σου, ἡ φύσις δὲν θὰ σοῦ προσένοις οὕτε θλίψη, οὕτε οὕτε ἀγωνία. Ἄνδρα. Μόνον τῆ θὰ χαιρῶταν καὶ θὰ τραγοῦδοῦσε καὶ θὰ σὲ συνόδεσε σὸν ἔρωτικὸ σου ὄμιον, γιὰ τὸ ὅτι θὰ εἶδεις μὴ γλώσσα στὴ β ἡ φροῆ!

Δὲ μορῶ νὰ συμφωνῶσῃ δὲ "λοκλήρου μαζὶ σου. Ἡ φύσις δὲν μᾶς προκαλεῖ πάντα τὸν ἔρωτα. Μᾶς ἀκαλεῖ ἐπίσης: μᾶς θυμίζει τρομαρά, νὰί, ἀκτανῶντῃ μυστήρια. Δὲν εἶνε αὐτὴ πὸν θὰ μᾶς καταπῆ μὴ μῆρα; δὲν μᾶς φθεῖρει ἀκαταπίστατα; .. Ἡ φύσις κλεινε μῆρα τῆς τῆ ζωῆ καὶ τὸ θῆνατο καὶ ὁ θῆνατος μλεῖ δὲ αὐτῆς μετ' ἰση δύναιμι.

— Κι' ὁ ἔρωτος ἐπίσης εἶνε γινόμενος ἀπὸ ζωῆ καὶ ἀπὸ θῆνατο. — Κι' ἔπειτα, ὅταν, λόγου χάριν, βροδυστῶ κάποιον ἀνοίξετῃκο δειλῶν σὰ πρῶτον βῆθῃ ἐνὸς δάσου, ὅταν μὸν φαίνεται πὸς ἀκούω τὸν ὀμμαντικῶς ἦχους μῆς φλογῆρας...

— Ἡ δὲψα τοῦ ἔρωτος εἶνε, ἡ δὲψα τῆς εὐτυχίας, εἶκοτ' ἄλλο! Τοῖς γνωρῶσι αὐτοῦς τοῖς ἦχους. ἔζησα αὐτὴ τὴν προσοδοῖα καὶ αὐτὴ τὴν κόποια πὸν πλανῶνται τὴν ψυχῆ, στὴ σπῆτι τῶν ὄσων, ὅταν ὁ ἦλος βασιστῆ καὶ κῆφῃ τὸ σκοτάδι. Μὰ ἐκεῖνο πὸν κερτερῶ ἀπ' τὸ δάσος, ἀπ' τὸ πῆγμα, ἀπ' τὸν ὄρανον, ἀπ' τὴ γῆ, ἀπὸ κἀθε δέντρο, ἐκεῖνο πὸν θέλω εἶνε ἡ εὐτυχία, ἡ ἀγάπη. Σ' ὀλο τὰ πρῶτα μῆρα τὴν νοσῶν νὰ πλῆσῃ, ἀκόμο τὴν προσκόχῃσι τῆς: "Ὁ θεὸς μου, εἶνε ἕνας θεὸς ὀλο ἀπὸ φῶς καὶ χαρὰ ἔτσι ἀρχισα ἄλλοτε ἕνα κοίμα... διολόγησε ὅτι ὁ πρῶτος στίχος εἶνε ὄρατος, νὰ ποτὲ δὲν ἐκατῶσθῃσαι νὰ βρῶ τὸ δεῦτερο Εὐτυχία! Εὐτυχία! ὅσο εἶμαθα κῆριτο ὀλων τῶν μελῶν μας, ὄσο δροκαλοῦμε κάνο ἀπ' τὸ βουνο, ἀντὶ νὰ κωτιόμασε ἀπὸ κάτου, ἐκεῖνο πὸν μᾶς χροικῆται εἶνε ἡ ἔρωτικὴ εὐτυχία! Ὁ διαβόλος νὰ μὴ κῆρῃ, εἶμαστε νῆοι, ἐμπρός, πᾶμε νὰ κατακτήσομε τὸν ἔρωτα!

NOBELΛΙ

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
6 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου) 6

— Ἡ Μανταλαῖνα μου εἶνε ἐκεῖ! — ἐμορμῶσῃ μετ' ὀνο. Καί... ὁ φρίκη! κοντὰ τῆς κάθεται ἐκεῖνος ὁ παλῶς ἄρτος, ὁ Γραζίκωφ... Δὲν πρῶκει, δὲν μὸν ἐπιτρέπεται νὰ μῆνω ἐδῶ, γιὰ τὴ ὑπόθεσις πὸν μὴ ἰδῇ. Πρῶκει νὰ πάω σὸν σπῆτι μου... Εἶνε ἐκεῖνος κοντὰ τῆς πόρτας... Ἐφαγαν μᾶζὶ, ἐγέλασαν, διεσκέδασαν μαζὶ... Τὸρα τὴν χαιρῶντε καὶ ἐγὼ πρῶκει νὰ φῶγο... Ὁ, κατὰρ! Μὸν φαίνεται πὸς ἔχω ἕνα κυρμένο σῆδρο" σὸν κεφάλι. Ἡ καρδιά μου σπῆται! Τί χροῖς πὸν εἶμαι!

Καὶ πᾶνοντας τὸ κεφάλι σὰ δύο χέρια τοῦ ἐμορμῶσθῃς μετ' ἀπειλοῖα: Μάγδα μου, Μάγδα! Ἄ, τώρα πρὸν τὴν ἤξερε σὰ χῆμα ἄλλου, τώρα πρὸν τὴν ἔζηλε τοῦδινε τὴν καρδιά, ἐγῶνιθε πὸς πρὸν κερφῶρα, πὸς ἄπερῶσα τὴν ἀγαπῶσῃ.

— Καὶ νὰ σκεπτοῦμαι... ὦ, ναί, καλλίτερος ὁ θῆνατος! Ἐγὼ ἄλλος τὴν ἔχει σὸν ἄρτα... ὁ τὸν, αὐτὴ τὴ στιγμή, ἐκεῖ... Φίλα, χῶμα, ἀνασταναῖοι, μῆρα, ἐκῶσῃσι, ὀλο ὅσα μὸν χροῖς ἐκείνη, ποτὲ τὰ δίνει σ' ἄλλον... τὰ σφῆραγαλισματῶ τ' ἀνατριχῶματι, τῆς ἔσῃ... Ὅλο! εἶσαι Τὶ διστυχῆς πὸν εἶμαι, πὸς κοντὸ Τῶρα τὴ τὴν ἀγαπᾶσθῃ — τί λέω; εἶνε ἀναγῆσθῃ νὰ τὸν ἀφῆν τὴν ἀγκαλιῶν, γιὰ τὴν αὐτῆς πληρῶν... Ἄς φῶγο, ἄς φῶγο μακρῶν! Μακρῶν ἀπ' τὸν καταρῶντο αὐτὸ τῶπο. Ἐχῶροσο καί!

Κι' ὅσων δὲ μορσοῦσε νὰ κινηθῇ — Γὰ τ' ὄνοια τοῦ Θεοῦ! Τί ἔγω; Πὸς ἔγινε ἐτοι; Ποτὲ δὲν ἐφανταζόμενον ὅτι θὰ ὑπερῶρα τόσο... Ζηλεύω ναί, αὐτὸ εἶνε... Ζηλεύω σκληρῶ, ἀνησυχῶρα. Ὁ πόνο μου εἶνε πρὸν ὄνοιας, μὸν τρομαί, μὸν καλεῖ τὴν καρδιά! Ὁ μὴ μὸν συγχώρησῃ... θὰ μὴ καταλάβῃ, θὰ τῆς πὸν ὅτι δὲν ἠτανῶντο ὅτι ἦταν ἀνοίερον τῶν δυνάμεσῃ μου! Ὁ τῆς πὸν ὅτι δὲν μπερῶ, ὅτι δὲν θέλω!

— Ὁχι, Μανταλαῖνα, σ' ἀγαπῶ πρὸν, πὸν πρὸν ἀπ' ὄσο ἐπερκε δὲν μπερῶ ν' ἀνεγῶθῃ τὸ σπῆτι ὅτι εἶσαι στὴν ἀγκαλία ἐνὸς ἄλλου! Ἡ σκέψῃς ὅτι ἄλος ὀρεῖται τὰ γλυκῶ σου φιλά σὰ τὸ ἀνεκλήθη καὶ ζῆλι σου μετ' ἰστανίσει τόσο ὄσῃ θὰ προτιόσῃσαι νὰ πεθῶν πρὸν νὰ τὸ ἀνεκλήθη! Ναί, ἐκῶτῃ φορῆς νὰ πεθῶν καὶ ἄλλοτε πρὸν νὰ ὑπερῶρα τὸ σπῆτι πὸν ὄνοιας. Ἄμα πεθῶν, χροῖς ὅτι θέλεις, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν θὰ τὸ ἔρωτα, δὲν θὰ καταλαβῶσθῃ! Μὰ ἐνόςφορ ζῶ, δὲν μπερῶ πὸν ὁ ὑπερῶρο! Ὁ θὰ πάω, θὰ μὸν μῆσῃσαι θὰ πετῶσῃ ὄσο ἀπ' τὴν πόρτα αὐτὸ τὸν καλῶνρο, καὶ ἔς γῆνῃ ὅτι θέλει!

Ἦταν ἔτοιμος νὰ μῆ στὴν πόρτα τοῦ μεγάρου τῆς Μαγδαληνῆς ἔσταμάτησε μὴ στὴν γῆ νὰ σκεπθῇ ἄκομα.

— Ὁ τόσο σὸν κάτου κάτου εἶνε εἰσευθερὴ νὰ κῆνῃ ὅτι θέλει. Δὲν ἐξορῶται καὶ ἀπὸ μῆρα, ἐξορῶται ἀπ' αὐτὸν, ἀπὸ αὐτοῦς πληρῶν, καὶ ἔγῶ δὲν ἔχω πεντάρα. Μετ' πὸν δικαιομῶ θὰ τὴν ἀναγῆσθῃ νὰ χροῖ ὅτι δὲν μπερῶ πᾶ νὰ τῆς δῶσῃ ἔγῶ; Εἶνε εἰσευθερῆ, ἀνῆκει σ' ἄλλον. Εἶμαι ἄδικος, ἐγῶνιτῆς, σκεπτοῦμαι μόνον τὸν ἑαυτὸ μου...

— Ναί, καὶ εἶμαι πρὸν δυστυχοῖσῃ καὶ τῆς ἔγω δῶσῃ ἀρετῆ. ἔγω χῶσι δὲ ὀλοκληρῶ περισοῖα γι' αὐτὴν, ὄσῃ νὰ μπερῶ νὰ τῆς ζητήσῃ νὰ χροῖ καὶ αὐτὴ γὰ μῆρα...

— Ὅλο, δὲν ἔχω δίκιο" εἶμαι κακὸς, τὴν συκοφαντῶ!

— Ἄν ἤξερες, ὄραία μου Μάγδα, πὸς ὑπερῶρο εἶμαι βέβαιος πὸς θὰ μὴ συγχωροῦσῃς, εἶσαι καλὴ, εἶσαι ἴσως καλλίτερη ἀπὸ μῆρα, τὸ ἀνεκλήθη...

— Μὰ ὅτι καὶ νὰ γῆνῃ πρῶκει νὰ μῆσῃ, νὰ τὸν δῶσῃ ἐκείνον. Δὲν ἀντέγω καί!

Μὴ ἐκκοχῆσῃς τρελλῆς λύσας, τρελλῆς ζῆλειας τὸν ἐσπῶννε ν

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Αθηναία η Έωαρχιωτοσοδία

Βραβεία : Μία πρώτα 5000 δρ. εις την υψηλίαν και δύο 500 δρ. εις τους μετέχοντα.

Α γ α ε ν α : - Αντιγόνη Ηλιάδου, Γ. Αργυράκης, Γ. Χασιώτης, Γ. Φραγκουλάκης, Θ. Γαλανάκης, Μ. Φέκας, Π. Κωνσταντίνου, Ν. Σουλιάτης, Κ. Ζενάκος, Εδουάρδη Σπανού, Ν. Λάσκαρης, Π. Ζούμπερης, Γ. Στεφανάκης, Σ. Καραθανάσης, Κ. Καρανάσης, Β. Λαγογιάννης, Δ. Σηδέλης, Δ. Αρβελάκης, Γ. Βελέντζας, Γ. Βασιλάκης, Η. Κέρμυλης.

Α γ α δ υ ο : - Δ. Όρσανός, Δ. Μοσχονά, Κ. Αποστολάκης, Α. Κοκκινιάς, Ε. Σαρχιαννάκης, Μιχαήλ, Μ. Πανουργιάς, Γ. Ζαφειρόπουλος, Έρασμία Μαυροκεφάλου, Α. Ζιοζώκος, Ν. Νικολακόπουλος, Κ. Τριβελάκης, Γ. Σκουρτανιώτης, Ν. Κοσμαδάκης.

Α γ α τ ρ ι α : - Α. Καρασάκης, Μ. Βασιλάκης, Π. Αργυροπούλου.

Α γ α τ έ σ σ α ρ α : - Α. Μιζάν, Σ. Σταυριανός, Μαρία Άναγνωστοπούλου, Δ. Αργυροπούλου, Νικήτας Σαγγής, Ε. Βουνάκης, Γ. Τσερμιάς, Α. Κοσμαδάκης, Α. Ξεφεντάκης.

Α γ α π έ ν τ ε : - Φούλη Κρίνου, Α. Σφαιριανός, Α. Αδωνίτης, Γ. Βραζιλιάνης, Γ. Ρουσσάκης, Ε. Τσαγκοράκης, Γ. Γουλιόπουλος, Ν. Τσαγγής, Κ. Πετροδασκαλάκης, Ε. Κουτσουτάκης, Α. Πακαδάκης, Α. Κλάδης, Μ. Τσαντιράκης, Γ. Κοκολλάκης, Γ. Χαλκιαδάκης, Ε. Γιωργουλάκης, Γ. Σούρης, Α. Κωνσταντινίδης, Μ. Φλουράκης, Ρ. Μαλλιωνάκης, Κ. Γαργεράκης.

Α γ α ε ν ν ε α : - Α. Γαλάτης.

Α γ α δ έ κ α : - Έλευθερία Παπαδρόου, Ε. Μαντωνάκης, Σ. Μικιογιάννης, Γ. Ραφανάκης, Φ. Λαμπρινός, Π. Βαρβουκάκης, Ε. Έλευθεροδάκης, Σ. Ταμβακάκης, Μ. Μωλωνάκης.

Α γ α ε ι κ ο σ ι : - Μ. Ανδρεαδίου, Ν. Ανδρουλάκης, Ν. Μαστρογιάννης, Γ. Ασπμακόπουλος.

Σύνολον ψηφοδελτίων 383.

Ψηφοδέλτια χωρίς Ισάρισμα 50 λεπτά έσπειλαν : Α. Μουσούρης και Π. Βογιαντζής ανά 2.

Η ΣΥΛΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟΙΚΑ

Έκ προσηγομένων εβδομάδων δρ. 8218 Έκ ψηφοδελτίων > 191 50 Έκ ψήφων > 109

Σύνολον δρ. 3518.50 Έπίσης 32.50 εις στέμματα, του κ. Δ. Κουτσουμάνη εισεφέροντος ήδη δρ. 10.

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ

Έκ των άνω 383 ψηφοδελτίων τα 184 εινε εκ της Αθηναίας και τα 269 άνω της Έπαρχιωτοπούλας.

Έξ άλλου αι ύποψήφιοι των όποιων έδημοσεύθησαν αι φωτογραφίαι έχουν λάβει μέχρι τουδε τας εξής ψήφους :

Table with 4 columns: No., Name, Votes, Total. Lists candidates like Έβελιάς, Ρουαντ, Νύξ, Καστανή, Μπλάνας, etc.

Ειδοποιούνται αι ύποψήφιοι ότι τας άρχας Ιουλίου θ' άρχιση ή διά την άνομηνη της προικας δευτέρα ψηφοφορία, εις ήν θα

μειάσουν όσαι θα έχουν λάβει έως τότε 500 τουλάχιστον ψήφους.

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Θά δημοσιευθη εις το προσεχές ή φωτογραφία σας, δεσποινίς Μαργαρίτα. - Έλήφθη και θα δημοσιευθη και ή δική σας, δεσποινίς Λαίτς ή Κορυνθία. Έλήφθησαν δεσποινίδες Ιάνθη και Άρνια του Έρωτος. - Μπορείτε να την στείλετε, δεσποινίς Άντ. Ηλιάδου. Δέν ύπάρχει κανεις όρος, άρχει να εινε καθαρά. - Την δική σας, κ. Α. Κορμηέ. -

Χανουμάι (έξ Αθηνών)

Παλατινα Αμαζών (έκ Λαρίσης)

Δούλα (έκ Βόλου)

Τρελλή Αιγυπτίσα (έξ Αιγίου)

Όχι, κ. κ. Γ. Σκουρτανιώτη, Ν. Μ. Κ., Δ. Ψαθά.

Ειδοποιούνται όσαι προτίθενται να στείλουν φωτογραφίαν προς δημοσίευση ότι πρέπει να στείλουν, διότι μετά ένα ή δύο φύλλα θα διακοπη ή δημοσίευσις των φωτογραφιών διά ν' άρχιση ή δευτέρα ψηφοφορία διά την προικα.

ΨΗΦΟΙ ΧΩΡΙΣ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Ψηφίζουν μετ' Ισαρίθμων 50 λέπτων χωρίς ψηφοδέλτια : Ύπερ της διδος Ίωνική Αδρα ό κ. Κ. Α. διά ψήφων 25. - Ύπερ της διδος Ίάνθη ό κ. Μ. Γούσιος διά ψήφων 10. - Ύπερ της διδος Θαλασσολάτης ή ός Ε. Διαμαντίδου διά ψήφων 12. - Ύπερ της διδος Ζακελίνα ό κ. κ. Νικήτας Σαγγής και Κ. Αποστολόπουλος διά ψήφων 8 άμφότεροι. - Ύπερ της διδος Μινέρβα ό κ. κ. Μ. Οικονόμου διά ψήφων 30, Δ. Καρούτσας διά ψήφων 5 και Γ. Χατζηκόστας διά ψήφων 2. - Ύπερ της διδος Ρωμαντική Βολιωτοπούλα ό κ. Δ. Νικολάου διά ψήφων 10. - Ύπερ της διδος Γαρόφαλον ό κ. κ. Α. Δρόσος, Σ. Γαλανόπουλος, Δ. Παπαγιωργίου, Α. Δούρας και Γ. Καπκός διά ψήφων 10 έν συνόλω. - Ύπερ της διδος Σενέλη ό κ. κ. Γ. Μακρίδας διά ψήφων 20, Ν. Περγινιάς διά ψήφων 13, Χ. Σγγάλας διά ψήφων 25, Π. Μαζοράκης διά ψήφων 10, Μεγαλόσταυρος της Τεμπελάης διά ψήφων 25 και Κ. Αποστολάκης διά ψήφων 3. - Ύπερ της διδος Σαμιώτου Άστέρι ό κ. κ. Γ. Παπανικολάου και Α. Διακογιάννη διά ψήφων 20 άμφότεροι. Σύνολον ψήφων 218.

Η ΕΤΗΛΗΜΟΥ

Αι διαστάσεις του δημοψηφίσματος με άναγκάζουν να έλαττώσω εις το ελάχιστον την σημερινήν «Στήλη» μου.

Έγκρίνεται το «Δέν μ' άγάπησες» του κ. Ν. Γολκονισιώτης.

Δέν εινε έγκρίσιμα τα έργα που έστειλαν οι κ. κ. Α. Ζώντος, Κ. Κοντοπούλου, Ο. Λάσκος, Ε. Γκούρτζης, Αθηαγγ. Διάνοια, Γ. Μαυρομούστακος, Μ. Γιαννίτος (όχι ό κ. Γιαννίτος Αθηνάλης), Σ. Ρεκαβός, Α. Μπαϊραμτολής, Μ. Μιχαλοπούλου (του τελευταίου διότι εινε πολύ μεγάλο).

Δέν έχετε δικη, κ. Χ. Κρούση. Το καλό το έκτιμώ όπου κι άν το βρω. Άλλά νά, το «Ένα Γράμμα» εινε όχι μόνο μεγάλο, άλλα και άτεγχο. Έπί πλέον δε του λειπει ή δημοσιογός πνοή του ειλκονισιώτη αίσθηματος. Φταίω εγώ; - Καλό το ευήμεροψοφισμα σας κ. Β. Κρηθαρά. Έπειδι όμως δέν ύπάρχει ήδρος στη «Σφαίρα», ίσως να δώσω στην «Ελλάδα». - Αφού ειν' έτσι, ξαναστείλετε το, κ. Π. Γυθεάτη. - Έλαβα την Μετωπική εφημερίδα «Ο Άλβιτος», [άρχεται κολοραμμένην.

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΓΡΑΦΕΤΕ

Γίνεται γνωστόν ότι όποιον γράμμα, όποια έπιταγή, όποιο ψηφοδέλτιον, ό, τι τέλος χειρογραφον έντυπον φθάνει εις τα γραφεία μας, χωρίς να έχη διλογράφως και άπορίτως καθαρογραμμένον ελόκληρον το όνομα, τεσσάρων και την διεύθυνση του στέλλοντος, σ χ ί ζ ε τ α ι ά μ ε σ ω ς χωρίς να λαμβάνεται καθόλου έν όντι. Έόν δε πνευχή και λεπτά, τα λεπτά τα διαθέτομεν όπως θέλομεν, δεικνεις δε που τα στείλετε θα τα χάνη άνεπιστρέπτει και δε φωνάζη όσο θέλει.

Έπίσης όποιο γράμμα αναφέρεται εις άλλο προηγούμενον ή εις έπιταγήν χωρίς να επαναλαμβάνη διόκληρον την ύπόθεσιν δε ή ανηραφέρεται θ δ γράφων, χρίζεται χωρίς να δίδεται καμμία άπάντησις.

Μόνον έτσι ύπάρχει έλλις να σωφρονισθούν μερικοί κακοανατεθραμμένι κήριοι οι όποιοι γομίζουν ότι εινεθα ύποκοσμίοι να βγάξομε τα μάτια μας διά να μη κενόσομεν την ηγοραφή των ή να σπάσομε το κεφάλι μας για να θυμηθώμε τί μάς έγραφαν πρό μάς εκατονταετίας.

Αυτή εινε ή τελευταία προειδοποίησις.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

«Σφραγίσθε νέστις;» «Σταθερόν κολληολόγιον» «Συνθηματική» Περιελαφώνεον Ναυτοπούλου «Γιωθετέ» «Ονειρώδης Ποιητής» «Αυλοόδο Χαραγής» «Ιατρός των καρδιών».

Συντελεί της άποτίμου και υπερχολικής ύπόσεως της τιμής του χροισιού, ή έκδοσις της «Νεολόγος» αναβάλλεται επ' άόριστον. Οι προεγγραφέντες άγορασταί παρακαλούνται ν' αναλάβουν εκ των γραφών μας τα χρήματά των.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΤΑΔΑΛΑΓΗΣ

50 λεπτά έκάστη λέξις

- Αραγονισιοπούλα! Έπιθυμείτε γνωριμάν; «Φερδινάνδος» p. r. Αθήνα.

- Ραρίλλον! Δέχσεθε άλληλογραφίαν μου; «Τάκης»

- Demon! Γιατί μηνιάσεσθε; θα άπαντούσα στην έπιστολή σου, άν ήξευρα την όσιν σου. «Ν. Τράσας»

- «ΑΓΓΕΛΙΑ ΗΝ» μου Διαρίσε κατωχόρησις «Κλάδος» ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΛ. -

- Δεσποινίς «Μινέρβα» Δέχσεθε άλληλογραφίαν; Γράψατε «Μη. Οικονόμου» θεωρητέ «Κιλκίς» κων/κοιν.

- «Jeune exilée desire correspondance avec jeune et gentille marraine blonde. De preference Gonple, Athènes, Kifissia, Smyrne. «Jacobides» P. 16eme Régnt, S. P. 903»

- Άναγίδα Δ. Κ. Γράψατε ταχυδρομικός ψευδώνυμον μου έξηγηθήτε ελευθέρως. «Γιούντες»

- Κορίτσια άλτε! Πρό; έπέλεσον του ίερού σκοπού μου, ζητώ την άλληλογραφίαν σας. Προτιμώ Πειραιώς, Έριμόνης, Κρανιόλου, Σκετσών. Όσοια πρωτογράφη θα λάβη την φωτογραφίαν μου. Δίσις Ναυτήν «Σ. Π.» Ναυτοφυλακή Ναυσταθμόν

Δεσποινίς «Κούη» Πειραιά. Κάρτες έλήφθησαν, μεροί, δευθάνων άπόλεσι. «Καρδαμάκης» Χ β' χειροουργειον, τομ. 911.

- Μινέρβαν! Όθίνας. Δαχταρά την εύμορσίαν, δέχσεθε ν' άλληλογραφήσομεν; ειναι υγιώστες σας, κιατεύω γρήγορα να μάς γνωρίση ή άλληλογραφία μας. Σκοπός στη διάθεσί σας. «Ι. Κ.» διεκδικαρισίον Χ μεραρχίας, τ. τ. 911.

- Άνταλλάσσω έπιστολάς με στρατιώτας, νοσοκόμους και νοσοκόμας και με οιοδήποτε άλλον του κεντρικού νοσοκομείου Πρωσης. Με δεσποινίδας της πλέως Προσης και με όποιον δήποτε άλλον δυνάμενον να με βοηθήσ ης εις την θεαματικήν παρούσης καρδιάς! Έμπρός! όσοι και όστι έλάβατε ή ή σέχετε από κωνο τρομορον, Γράψατε «Ιατρών των καρδιών» p. r. Παλαιόχορρα Σελίνου Κρήτης.

- Ο κ. «Πικ Νικ» κύριος 33 έτων, ζητεί γνωριμίας και άλληλογραφίαν με νέας «Ανατρά άμφοσ. Άλις Θυρίς 32. γραφεία «Σφαίρας»

- Άνταλλάσσω τ. p. και άλληλογραφώ με διδας. Γράψατε «Ψοσίαν» Άξιωματικών 29ου συνίτος, Σιδηρόκαστρον Μακεδονίας.

- Ε. Κ. Γ. Γιατί έσώπησες; νά έλπίσω; «Τρελλή Άγάπη»

- Άλληλογραφούμεν Άναγνωστρια «Σφαίρας» Προτιμώνα Παιρών. «Δν Ζουάν» p. r. Πάτρα.

- Όλος ό κόσμος κρέπει να ψηφίση την «Επαρχιωτοπούλα». «Ν. Πατακόσ», Αθηνάς, λοχίας 3ου λόχου, 44ου συνίτος, 927.

- Νεωρό στρατιώτικα άλληλογραφεί με μορφωμένας διδας. Σκοπός φίλια. «Δ. Κ.» 3ος λόχος, Έδεσσα

- Δίδε. Κων/κόλεως, Σμύρνης, Θράκης, Βαϊνδριού, και Κρήτης. Σείς που δέν ξεχνάτε τους άρχόντους φρουρούς της πατρίδος μας, γράψατε διά να ένδοξηθήτε ένα ξενιτευτένον και βασιανιτένον άδελφον σας. «Α. Χ. Ν.» ΙΙΙ τάχα, 45ον σύνιγμα, τ. τ. 903.

- Δίδα «Δεινομάχη Μαυροπούλου, Κων/κοιν Δυτι ζωπάτης; «Π. Γ.» τ. τ. 925.

- Έβνυχα Πακαδοπούλου» εις την έπιστολήν που σας έστειλα, διατί δέν άπαντήσατε; «Μαύρος Βράχος» Β. Σ. Π. ΙΙ, 5η πυρ/χία, τ. τ. 930.

- Δύο ξενιτευτένια ναυτοπούλα ζητούν άλληλογραφίαν με μορφωμένα κορίτσια Αθηνών, Πειραιώς, Σμύρνης. Σκοπός γνωριμίας προς το παρόν. «Συνθηματική και Περιελαφώνεον Ναυτοπούλου» p. r. Σμύρνη.

- Μαργαρίτα! Έλληνικόν όδοτον Άδοξον παρελθόν άναγνωρίζετε; Γράψτε «Φ. Χ.» p. r. Άργος.

ΑΔΗΛΑΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

30 λεπτά έκάστη λέξις

- Άδελφούδες μή χάνετε την... ευκαιρίαν δύο νέου, 25 Μαΐου, πολεμιστά του Καλέ - Γρόστο ατουσών άλληλογραφίαν με διδας άπόσις Έλλάδος και του έξωτερικού, άνεξοκλήτως; Φιλίς και θρησκείμτος. Σκοπός ότι άκολουθήση Άλις «Δευκν όρος και Μ πύρον Βράχον» 25ον σύνιγμα, 5ος λόχος, τ. τ. 930 «Γουλι άνοξέωσ» 35ον σύνιγμα, 7ος λόχος τ. τ. 930.

- Δύο Κρητικώπουλα εύρισκόμενα εις δύο Μικρών μετώπων ατουών άλληλογραφίαν δι-

δων. Λοχίος «Βόρκαρης Ιωάν.» και στο. «Κοσμοπούλος Άάμης» Τηλ/κόν κέντρον Σ.Μ.Α. τ. τ. 940

- Έφεδρος αξιωματικός επιθυμώ να άποκτήση μετά διδας έκτός του πατριωτικού και στενωτέρου δεσμού, άνταλλάσσει έπιστολάς με διδας, μόνον εκ Μ. Ασίας, καλών οικογενειών ή και νεαρών χήρας άτέκνων και άσπασθών ήθδων. Σκοπός γνωσθήσεται εις πρότην έπιστολήν. Άποφεύγω τας ψευδωνυμώσους. Γράψατε «Ιωσήφ Αδύκων» Έφεδρ Άνθ/κόν, p. r. τ. τ. 929.

- Νεαρός πυρ/τής αιτεί άλληλογραφίαν διδων Προτιμώνα Αθηνών, Πειραιώς, Λεβαδέας, Σμύρνης. Γράψατε: Πυρ/τήν «Αικατερίνην Άθ.» VII Β' μοίρα όρ. πυρ/κού, τ. τ. 904

- Άλληλογραφώ με διδας Αθηνών, Λεβαδέας... Λοχίαν «Βελέντζαν Α.» 55ον σύνιγμα, 10ος Λόχος, τ. τ. 911

- Νεαροί ύποδεκαετής εύρισκόμενοι εις το μετώπον αιτούν άλληλογραφίαν με διδας άπόσις της Έλλάδος. Σκοπός ιερός, ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε «Καλοφύλου Γεωργίου» και «Ζηροόπουλον Φώτιον» λόχος Γεφυροπούλων, τ. τ. 906.

- Τέσσαρα νεαρά φανταράκια αιτούν άλληλογραφίαν διδων και χροών. Σκοπός ιερός, Γράψατε: Λοχ. «Μεταλλινον Αν.» ύποδ. «Μπαλατινόν Σπ.» και Στρ «Μαρούσκον Χρ.» και Καλοήθη Άν. Ε'. μοίρα φορητών κλιβάνων τ. τ. 934.

- Η άπό πολλού συσταθεσία έν μετώπω έταρία «ΒΛΑΒΕΤΙΩΝ», άπερασε να έξελπίω την κλάδον της, διά την άναψυχή των μελών της. Δέχεται άλληλογραφίαν με κωσίας και διδας άπό όλα τα μέρη του κόσμου Έλληνιστί, Γαλλιστί, Άγγλιστί, Γερμανιστί, Ιταλιστί, Άραβιστί και Τουριστί. Γράψατε Έταιρεία «Βλαετιών» έπιτελείον του τάγματος, Ιον κεικόν σύνιγμα, τ. τ. 907. ό πρόεδρος «Tommy» ό γενικός γραμματέυς «Chevalier des Pyramides».

- Κορίτσια Ντοφ! Άνταλλάσσω c. p. και έπιστολάς με διδας άνω των 15 έτων και έλαττων 25. Προτιμώνα Αθηνών, Πειραιώς, Κρήτης και Μ. Ασίας. Σκοπός γνωσθήσεται διά της άλληλογραφίας, ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε: δεκαένα. «Έλευθέριον Άρειοστηλάκη» β'. λόχον στρατηγείου, τ. τ. 906.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βουτσέλοκου Κωνστ» και ύποδεκαένα «Ανάναν Άνών.» 2]39 Εύζώνων, 2ον Λόχον, τ. τ. 915.

- Δύο νεαροί εύζωνοι εις λοχίας και εις ύποδεκαετής, διαμένοντες άπό τριετίας εις τας κορυφάς των χιονοσειών όρθεον της Μ. Ασίας, έντός των χαρακωμάτων ύπό την στέγην ενός Άμπριου, αιτούν άλληλογραφίαν με διδας 17-23 έτων, προς άνακομίσιν της μονοτόνου ζωής του μετώπου, έξ άπόσις της Έλλάδος. Προτιμώνα Αθηνών, Τριπόλεως, Άργους, Ναυπλίου, Κορινθίων, Σπάτης και Μ. Ασίας. Σκοπός ιερός. Ψευδώνυμα άποκλείονται. Γράψατε λοχίαν «Βου

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΛΙΕΜΒΟΥΔΙΑ

Περδίκω μ' κλί μ'
Καλά τού λέν, ούρη
μαντζαφώρα μ' πώς ή
γναίκα έχ' τού διαιουου
μέσα τς. Ίγώ δέν ήμνε
π' σάγροφα πώς ότ τά
μή με νουματίζε Μήτρου
άν τούχ' κι ματαβγάλου
ίκειδό τώ χλεμπονιάρκου
του δουλόκ στου πρίπα-
του; Κι' όμους τώβγαλα
κι' ελπα κι' ένα τριγούδ'

Τούχ' γλίεπς, τού έρμου τού χούτ' να μή μ'
βυστά ή κοροδούα μ' να γλίεπου γναίκα να
κλιαίη. Κι' έτο' μι τα κλάίματα μέ τουμπάρι
πάλε ή άφλότμη νάν τν πάου στου Φάληρου.

— Άειτι μήν κλιαίς, ούρη παραπονιάρα
μ' κι θά σι πάου π' να σι πάλ' τρεις κι' ίγώ
τέσσερ'. Τήρα μοναχά να μήν καταχαλιέψης
παουτό, γιατί θά σ' πάρ' ού διάουλους τούν πα-
πλάκη.

Κι' πήγαμαν στου Παλή. Αύτίν' ήθελι να
κάτομι στου Πουβρούχου.

— Μπά Χστός κι' Πανατά! τς λιέου γώ ποϋ
ήθελα νάν τν ξιμουαχιάσου σι κάνα άπόμι-
ρου γιά νάν τν κανουν' σου μετ' ίχεμυθείας
κι' άνεξόδους. Ν' άμουλίκη κανιά τρουπίλα
θέλς τού Πουβρούχου κι να πάμι άξουμουλόη-
τοι μηθές;

— Τότι πάμι στου Πλάτου πώχ' κι μουζική
— Τι νάν τν κάνας τ' μουζική; Γιά να μās
παίρν' τ' αύτιά; Έλα να σι πάου σιν Πρι-
κουδάφ' να ίδης τν ύγειά σ'.

— Κι ποϋ είν' αύτίν' ή Πρικουδάφ';
— Γιά, ιδώ παρακατούλια, κανιά μση ώρα
άλάργα.

Μι τα πουλλά πήγαμαν σιν Πρικουδάφ'
και διαλέξαμαν έν' άπόμιρου κουτρόν' σιν'
άμμουδιά, παραθιναλός όπους λιέν κι σι
Γαλέοι.

— Σ' άρέσ' ή θάλασσα, ούρη γαλιάντρα μ';
τς λιέου.

Μ' άρέσ', μ' λιέει.
— Έτο' μοναχά νάν τν γλίεπς;
— Αμ' τί άλλου;

— Γιά, ούρη κτή, άφου ήρθες κι' ήρθες ως
ιδώ, βγάλι να σκαλτσούνια σ' να πλύνε κανιά
στάλα τα πουδαράκια σ' να μουσκουβουλήσνε
άρμούρα...

Μπά, δέν τού συνθάου νάν τά κλιένου μι νερό
τς θάλασσας.

— Αμ' τί; Νιρό τς Σάρζας καρτιράς να βρής
γιό νάν τά πλύνς;

Κι' ούλου μι κάτ' τέτοιες βερβιρέντζις κι
κουπλιμενταρούδια πάοικια νάν τού φέρου
βόλτα τού τοπί. Κι να μ' πέσ' ούλου τού μοτά-
κι κι να μείνου ντίπ κατ' ντίπ σπανός άν δέν
είν' άλήθεια πώς θάν τν ικατρίφωνα νιά χαρά
κι πέντι γέλοια να ίδη τόν Πάπα, άν δέν έ-
χουνε πάλε τν ούρίτσα τ' ού τρισκατάρατους.
Γιατι άπάν σιν καλλίτερ' σιτιγής π' άρχιναι
νάν τν κιάν' τού γλυκό τς, ξιφανερώθμι μπου-
στά μας ένας τρικέρας βαρκάρας κι μās άρώτοι
άν θέλμι να μās πη βόλτα. Κι' άλλου π' δέν
ήθελι αύτίνου τού σαφρου κιασμένου τού δουλόκ!

— Αχ ναί. Μήτρου μ' πάμι με τ' βαρκοϋλα.

Ούρε άμάν, ούρε τζαμάν, ίγώ, τί νταραβέρ-
για έχμι με τς βαρκοϋλιες κι με τά καραβά-
κια έμεις, στεργιανοί άνθρωπ' μαθές; Ζάπ' δέ
γένουνταν αύτίν' ή ζιβέκα, ήθιλι κι καλά να
πάμι λιεμβουδία. Κι πάλε με κατάφιρι. Νά σ'
ποϋ όμους τ' μαυρ' άλήθεια καλά ήταν κι
μέσα σ' τ' βάρκα, γιατί μαθές, καθώς οϋ βαρ-
κάρας ήταν γυρομένους άπ' τν άλλ' μεργιά,
ίγώ τά καλουπόρεμα πασιζόντας να μάθου
τού δουλόκ να τραβη καί. Γκέγκε;

Τού κακδελνι μονάχα π' ξεγιάστκαμαν ίκεί
μέσα κι σά βήκαμαν σ' στεργιά μείδι τράμ
ήταν κλιένου μείδι μάραθα. Κατ' ίφτακίντα
ήταν μοναχά, μās χάλιεβαν όμους πινηντα
δραχμές, κι ποϋ νάν τς εϊφρου ό δόλους; Πι-
νήντα δραχμές άλάκρουν να με πλήης τς
κιάς δέν τς κιάς.

Γιά δαύτου κι μείς πήγαμαν ίπ' όμ' τά που-
δαράκια μας κι μās λύθκι οϋ άφαλός άπ' τν
κιζουπορεία όσου να φτάσι σιν Άνθήνα.
Γλέντ' κι' αύτίνου να μή βασκαθή!

Ταύτα κι μένου
Γειά σ' κι' άντίου μ'

Μήτρους Κουρνόγαλους

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

ΗΓΟΥΣ ΘΜΙΔΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ

Έπειδήπερ
μία άνυγιωστρίς
με ήρωετ
μεθ' έπιμονής
όποια ή γνόμη ή έμη
περι ψήφου ταν γυνών
ποιώ σήλον και γνασθίν
ότι αντιστεος είμι,
τό όσοιον
ένανδ'ον.
Και γάρ
τά έπικαράτα θήλεα
πονηρ' είναι και άνήλεα,
έπιδεικνύων
όψιν ώραίαν

και κοινωτ' έρωτίλωσ ήν ούραν,
μās προσαπειόμεναι νυκθμερόν
ίνα μās θέξωσιν ζυγόν έπί τών τραχήλων
και μās λυσοσι παντοφλοειδώς έκ τώ βύλον
μετα θωπειας δέ ύπουλους, τώ όποιον
καταστώσιν ήμās ύποδούλους, τώ όποιον
ίνα μās βασανίζωσιν δίκην εριννύων.
Φανδάσθητ' γούν έάν ψήφου παρούσαι
και βολεπτιναι έν ταις έκλογάδες γενοϋσαι
οιον θέαμα ύψίστης σαχλαμύρεως
χαρίς τή σοφία τού κερίου Γουνάρεως,
τό όποιον θέλουσι μās όρχήσει έν τώ τεψίαν.
Τρέχουσι γάρ έν τή Βολήν,
θα κλειωσιν ήμās έν τή κουζίν,
τό όποιον ίνα ταις μαγειρέτωμεν τώ φηγιόν.
Και ένδραβερίζόμεναι νυκθμερόν
μετά ζητημάτων πολλά σοβαρών
οϋπω πλέον θά έχουν προς θωπειας καιρόν,
ήμεις δέ θέλοντες ποιήσαι τώ πονηρόν
άπται θά μās τραβώσιν έν μερεδάχιον γερόν,
τό όποιον
μαυ ίζον τώ όμιάτιόν μας περι κατοικιτοικίον.
Τοιαύτα θά συμβάλωσι και άλλα πολλά.
Κάτσατε γούν φρονίμως, ώ άθλια θηλυκά,
ών τά μυελά έχουν πάρε άήρ,
ίνα μη σός λάβη ό άποτιούτος τόν πατήρ
και έχχειλιζον έν ήμίν τώ ποτήριον
έπισυμβή τού Κουτρούλεως τώ πανηγύριον,
τό όποιον
αί σφραζέται είσιν περι διά τώ Δαφνίον.

Ο Άγκαθάγγελος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΟ ΚΕΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Έκ τού κατ' πάτερ Νεκτάριον άγιου ευαγ-
γελίου τώ άνάγνωσμα πρόσχωμεν.

Τώ καιρῷ εκείνῳ ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς
τῆς Φανερωμένης τῆς ἐν νη-
σίῳ τοῦ Σαρωνικοῦ κειμέ-
νης, ὁ καὶ πάτερ Νεκτάριος
προσεπικαλούμενος συμπα-
δαλαβὸν τὸν διάκονόν του
μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Ἀθήνας ἐπε-
γένετο ἵνα ρουσφέτιον παρὰ
συμπόλιτον βουλευτῶν βου-
τήσῃ. Τὸν βουλευτὴν δ' ἐπι-
σκεψάμενος καὶ τὸ ρουσφέ-
τιον σὺν Θεῷ βουτηξάμενος
ἐξήλθε μετὰ τοῦ διακόνου
του ἵνα τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς
ὀρμὰς περιδιαβάσαι καὶ τῶν
Ἀθηναίων τὰς καλ-
λονὰς ἀπολαύσαι.

Σκοτίας δὲν γενομένης καὶ ἐν τοῖς πεζοδρο-
μίσις τῆς ὁδοῦ Δόρου τυχαίως ὀδεύοντες, δύο
παξιμάδαί προσέπεσαν αὐτοῖς, καὶ καθήσαντο
ἀστεϊζόμεναι καὶ σεσοπυγίζόμεναι καὶ ἐκ τῆς
φαρδομανίας τὸν ἡγούμενον προσεταιριζόμε-
ναι. Ὁ δὲ διάκονος ταῦτα ἰδὼν καὶ ἐκ τῆς
ἀσεβείας τῶν παξιμαδῶν πολλὰ θυμωθείς,
προέβη ἵνα ταύτας ἀποπέμψῃ, κράζων αὐταῖς
ὑπάγετε ὀπίσω μασ σαρνάδες. Αἱ δὲ ὑπέλα-
βον αὐτῶ καλὲς ἄντες.

Τότε οὖν ὁ πάτερ Νεκτάριος ἐν τῷ μέσῳ
εισηκώς δριμύτως τὸν διάκονον ἐπετίμησε βο-
θῆν καὶ λέγων αὐτῷ ἄφες τὰς παξιμάδας ἐλ-
θεῖν πρὸς με. Καὶ παραλαβὼν ἐκίστην ἐξ ἑκα-
τέρου βραχίονος ἀπῆλθεν.

Τοῦ δὲ διακόνου ἐξοπλισθέν ἀκολουθοῦντος
καὶ τοῦ ἡγούμενου τὴν τύχην φηγοῦντος, οὗ-
τος εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ, παραλαβε τὴν μίαν ἀ-
λαμπρατζέτο καὶ ἀκολούθει με. Καὶ εἰς τὸ σε-
παρὲ ἐγγλεισθέντες καὶ σκνίκα ὁ ἐστὶ μεθερ-
μηνεύμενος στυλοκὶν ἐκ τούτου γενομένου,
τὰς παξιμάδας ἐκ τῆς ὀσφύος λαβόντες καὶ
ἐπὶ τοῦ ναυαπῆ ἀγαθόντες, ἐν ὀργασμῷ κατ'
αὐτῶν ἐπέπεσαν καὶ εἰς τὰ ὄπλα τὰς ἐξηνάγ-
κασαν ἀνικράξαι, ὁ ἐστὶ σίδερον εἰς τὴν με-

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΜΑΚΡΥΒΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

Δέ σε ρωτήξα, ρέ Μανιώ άρνουβώ και έλεχ-
τροφώιση πώς ξηγιέσαι περι διά τής νέας
μοδος με τής μακριές
φουστες Σ' άρέξ;

Έμένα, μόρ' άδερφάρα
μου ποσώς μου άρέξει.
Για ξετάξέ το διεξοδικώς:
Μέχρι τά τώρα αύτή τήν
άπόλαψις μονάχα τζομε
κι' έμεις τα φτωχαδουκια.
Να βγαίνουμε στήν ὁδός
Σταδίου και να μπανίζου
με γάμπες με τή οέσουλα.
Τώρα . άστα και μ' έκαψε
ή κοκοϋργα ή μόδα. Ουτε
ή δωδεκατημέρητο γάμπα
δέν μπορώ ν' άνεκαλύψω
πουθενόθεν.

— Καλά κάνανε και τής
μακρύνανε, μουλεγε ένας
άμπελοφιλόσοφος στο τα-
βερνεϊο.

— Γιατί, ρέ μυστήριε;

— Γιατί, ρέ μυστήριε;
του κάνω γώ.

— Γιατί τώχανε παρακάνει. Έκανε ή γυνή
να κ τση και τής έγλεκες οϋλα τά πάντα της,
μέχρι γόνα και βάλει!

— Τι να βάλω; Κι' έξ άλλου σου ξύνιζε ή
μανέστρα δηλαδής εσένανε; Τζάμπα πράμμα
να σαλεύη έγλεκες, δόξα σοι τῷ δεΐξαντιν έ-
πρεπε να λές και τώ σταυρό σου να κάνης.

— Δέν είν' έτσι όποις τα λές, ρέ μακαντάση!
μου άπαντεϊ. Η άνηθικότη ..

— Ρέ, άσ' τήν άνηθικότη κατ'ά πάντα, ρέ
καινούσοπεδε τώ κε με όμικρο γιώτα. Μήπως
και σου κέρασε άπ' τήν ιδέα πώς τώ ράσο
κάνει τήν καλόγορα; Με τώ μπαστιόν κιάλας
πού σου τώ λέω, άλλα δέν εσαι άειδήμωγ
περι γυναικειώ ζήτρημα Ρέ, ή γυνή, άμα ό
νῶτος της τά θέλη, ό,τι και νάν της φορέσης,
άειποτες θά χαρχαλεΐνεται Νομίζω;

— Νομίζεις. Τή Μανιώ διως γιατί δέν τής
τό έπετρπέεις να φορέση κοιτοφούστανα;

— Α, σ' αυτό κέρφεις διαρρηδην ὄξω, γιατί
τά μεπερδεύεις τά πράμματα. Η γκομενοϋα
τού έκαστου ειναι άλλο κεφάλαιο. Απαξ δέν
και εϊμαι εγώ ό διοχτήτης τής Μονιώς, θέλω
εγώ μονάχα νάν τής άπολαύω οϋλα τά μεγα-
λεία της. Αμάν κάψες! Για τής άλλες διως
τί σε διαφέρει; Κάν' τήν κοροΐδα και μπά-
νιζε άβέρτα.

— Όσο γι' αυτό άλλο τίποτις, άδερφάκι μου!
Γιατι κι' άν κούψανε τής γάμπες τους, βγά-
λανε όμως στα φάρα οϋλα τά στήθεια και τά
μπράτσα τους..

— Τι νάν τά κάνεις τά τοιούτα, ρέ σαχλα-
μάρα; Τής γυνής οϋλο τώ κιάσο στή γάμπα
εγκεται, γιά να ξερξες. Αμα κυαλάρης γάμπα
περιποιημένη κι' ευδόκιμη κι' ευδόκιμη, προ-
χώρα άφοβα στο παρασίνθημα. Αν περιπτώ-
σει όμως κι' ειναι τίποτις φουρνόϋλα, στρίβε
όλοταχώς, γιατί κι' ή συνέχεια φουρνοειδές
θάνε. Σακουλεύεσαι;

— Βαγγέλιο τά λές, ρέ χρυσόστομε. Μ' αύτή
τήν καληκοινοβέντα, όμως σάμπας να κήψωσα
λιγάκι. Τι λές, πάρε γιά τώ κορίτσια;

— Πήγαμε. Κι' άποκλέψαμεν αυταντροι. Εϊ-
πατε τίποτις, περικαλώ; ΒΛΑΜΗΤ

σην των.

Όντας δὲ γενομένης καὶ τὰς παξιμάδας οὐ
θέλοντες ἀποχωρισθῆναι, καὶ γάρ τοὺς καλά-
ρεσαν, συμπρόελαβον ταύτας ἐπὶ τοῦ βαπορα-
κίου καὶ εἰς τὴν Μοῆν ἀπήγαγον.

Περὶ δὲ μεσημβρίαν εἰς ἀερογυλίαν ἀπό-
κρυφον κατελθόντες καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐκ-
βαλόντες μπαινὶ μείζιον ἐποίησαν.

Τὴν ἐσπέραν όμως ὁ πάτερ Νεκτάριος ἀφο-
τέρως καὶ τὰς δύο παξιμάδας, εἰς τὸ κελλίον
του ἀγαθόν, ἐνεκλείσθη μετ' αὐτῶν ἐν αὐτῷ
καὶ τῷ διακόνῳ φουκέβουλέτάνεώσας τὴν θύραν.

Ὁ δὲ οὖν διάκονος ἀρξάμενος ἀδημονεῖν καὶ
καὶ σφόδρα ὀργισθεὶς ἀνεκόνιωσε τοῖς καλογῆ-
ροις τὴν ἀλήθειαν. Ἐν τῷ ἅμα δὲ οὗτοι, μεζεν
ἐπιθυμοῦντες, ἐνώπιον τῆς πόρτας τοῦ ἡγου-
μενικοῦ κελλίου συνήχθησαν καὶ δι' ὅλης τῆς
νυκτὸς παρέμειναν ἐκεῖ τὴν γυναικειάν σάρ-
καν ὀσμίζόμενοι καὶ γυρολιζόντες. Ἄλλ' ὁ
παράνομος ἡγούμενος οὐκ ἠβουλήθη συνέναι
τοῖς καλογῆροις τὰς παξιμάδας παραχωρῆσαι,
δι' ὃ καὶ σκάνδαλον μέγα γέγονε καὶ εἰς δι-
κὴν ἔχθεις πρὸς τὸν κοινῶ παραδόθη, αὐτῷ.
Ὁ Πάτερ ΠΑΧΩΜΙΟΣ